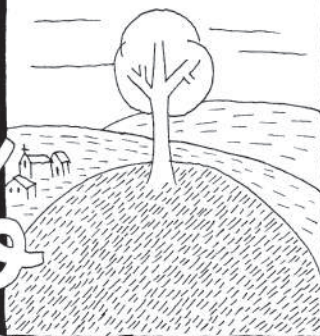

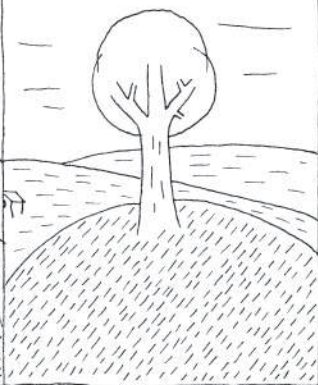
Orlando

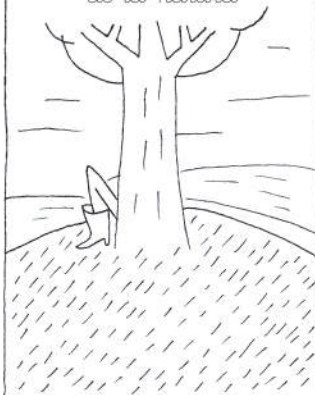
un murmuri

un estremiment

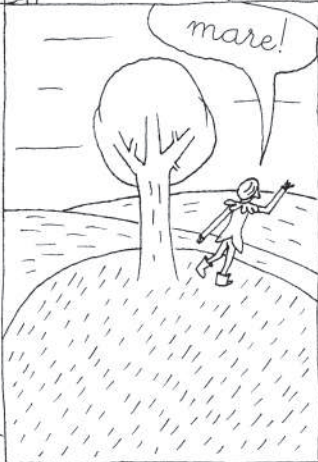
el silenci estrany
de la natura

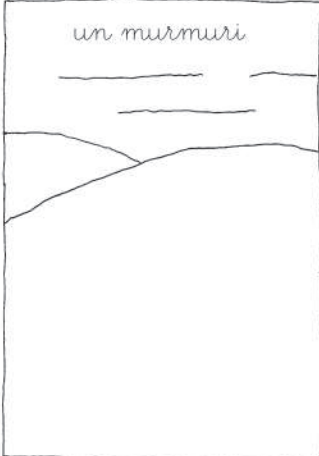
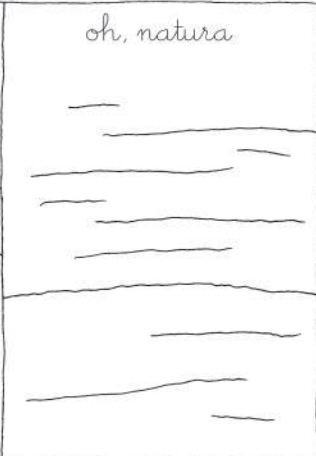
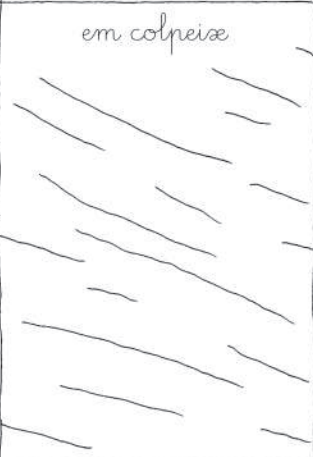
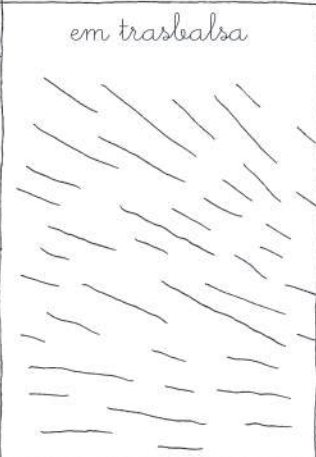
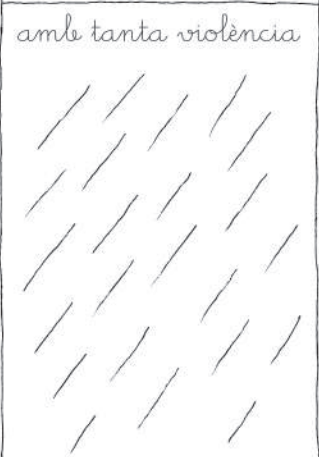
m'aniria bé
anar a ciutat a
voltar al respres...

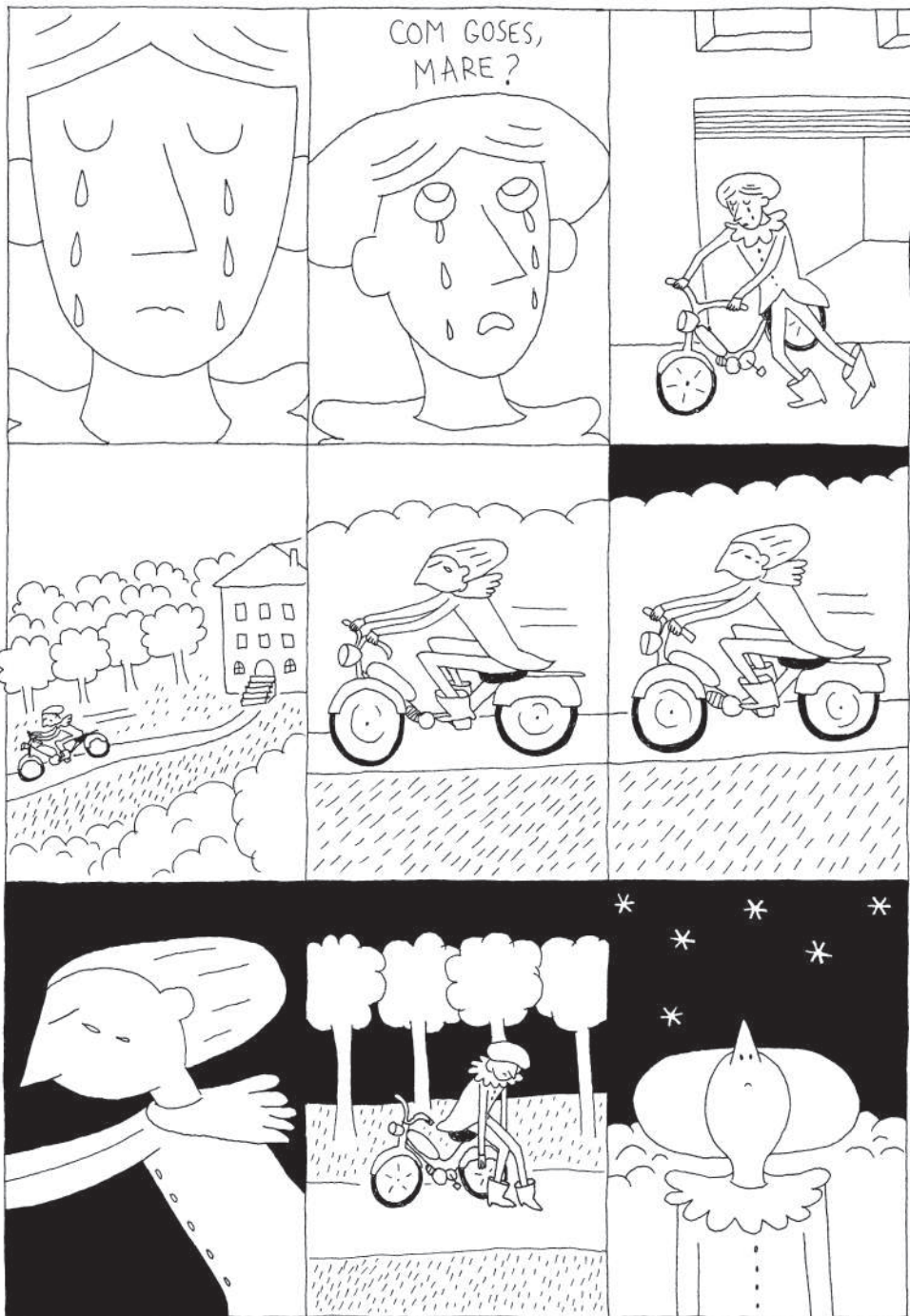

ah,
mira

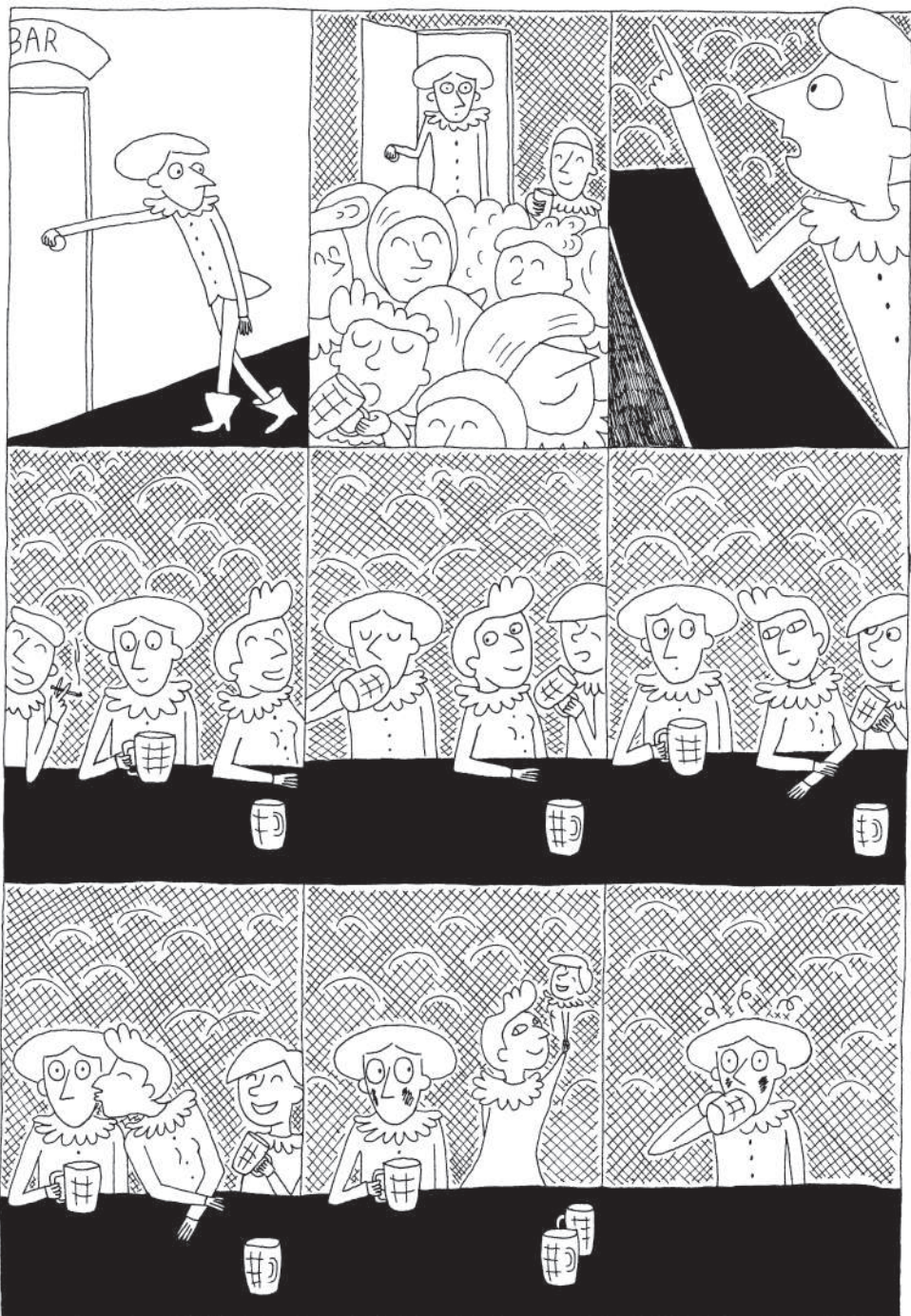

un murmuri 	un estremiment 	oh, natura
el teu silenci estraný 	em colpeix 	em trasebalsa
amb tanta violència 	i això que són 	sorollets remenuts.

el teu bell
rostre

moll
d'estrelles

moll
de cervesa

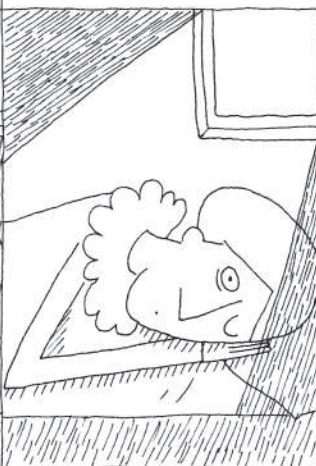
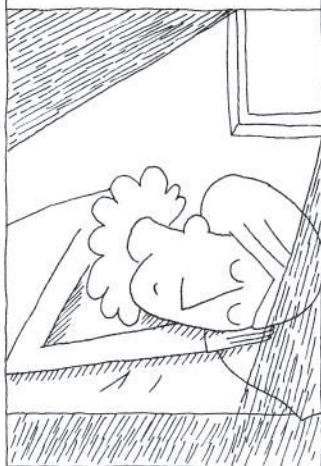
i el teu petó

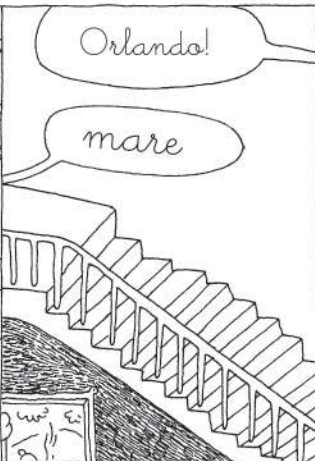

i la teua absència

i el meu pesar

Un
escriptor
amb talent

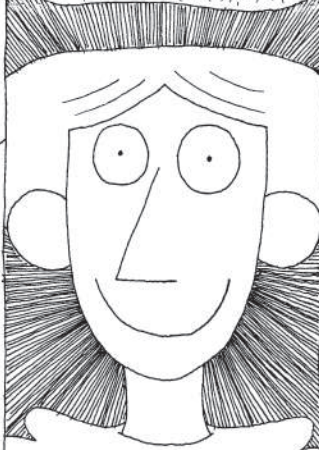
Un home
digne i viril

Ai, mare,
però quan me
n'aniré?

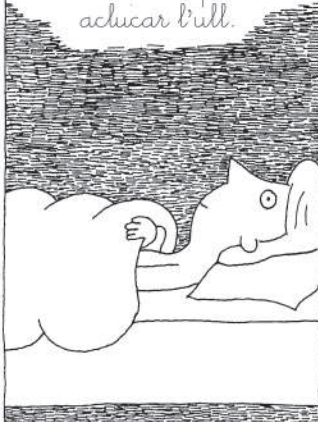
Demà, estimat.
El teu oncle Roger
et vindrà a buscar
amb el Volvo.

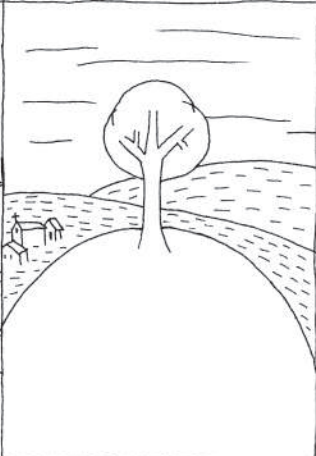
He de fer
la maleta.

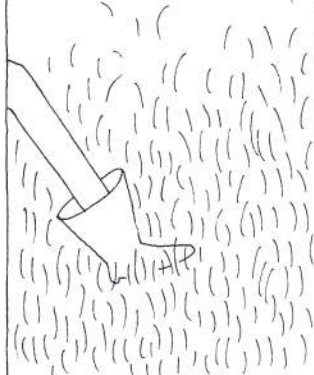
A la nit no puc
adormar-me.

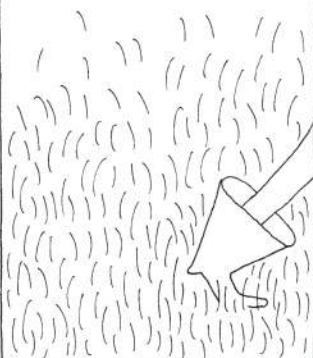
L'endemà tinc un
moment per acomia-
dar-me del turó.

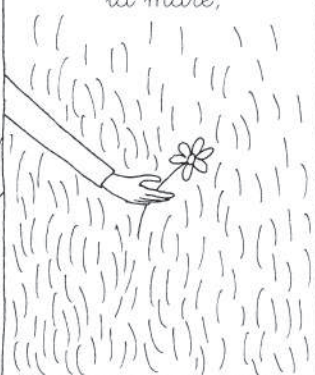
oh, turó meu

quan sigui un vell
molt ancià

hauré oblidat
la mare,

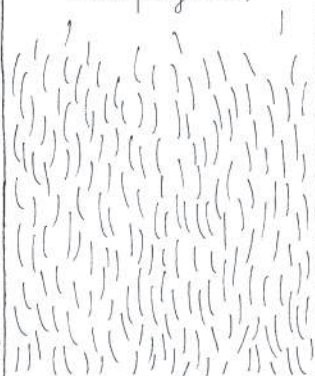
el meu fill,
la meua filla

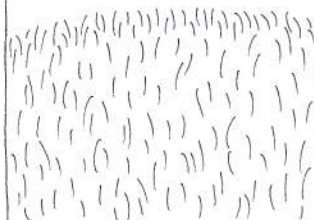
encallat al darrer
pis de l'ascensor
de la vida

respiraré els
teus perfums,

amb els meus peus
infantils amagats
entre la terra
herba alta

El meu turó

